

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával
 sz. emben.
 hová az előfizetések és a lap
 sz. átküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

Baksis.

Pécs, 1895. január hó 21.

(* *) Egyiptom romokban és emlékekben gazdag vidékén lehet tapasztalni, ha az utas elhagyja a Cook-féle társaság Nilusjáró gőzseit, hogy minden megállóhelyen éktelen lármája fogadja az egykor vitézlő mamelukoknak, a melyből többszörösen kiválik a legharsányabban ordított kívánság: a baksis.

Tudvalevőleg ez arab szó, és annyit tesz tulajdonképpen, mint alamizsna. Tehát ezek a jámbor naplopók, a kik folyvást csak az európai utast hozó gőzöket lesik, alamizsnaért esedeznek olyformán, hogy ennek a kérésnek a módja bátran beillenék az üvöltő dervisek szertartásos imájának.

A baksis öshazája tehát Egyiptom; és éppen azért ne nevezze senki sem honi terméknek, akár az egyiptomi szembetegséget, mert bizony ez Magyarországon is kedvező talajra talált, csak hogy a neve módosult. Nálunk úgy hívják, hogy: borralaló.

Korántsem arról a borralalóról akarunk e helyütt megemlékezni, a mit a finom, esetleg immel-ámmal való kiszolgálás fejében a pincérnek nyújtunk. Ez jogos járandósága — szerintünk — annak a szegény ördögnek, a kit gazdája nem fizet, hanem alkalmazottja bérét a közönséggel fizetteti meg.

Mi az ugynevezett politikai és hivatalos borralalót szándékozunk némileg szó tárgyává tenni, mert leginkább ezek az okozói a külföld előtt való rossz hírünknek, és annak, hogy az e nemű korrupció ma már nálunk annyira elharapózott, hogy sokan nem is tartják lealázónak, ha közhivatali ténykedésükből kifolyólag, — a miért pedig díjazva vannak — mellékes jövedelmet: borralalót fogadnak el.

Régi axioma, hogy fejtől büzlük a hal. Következőleg ezeknek a szimptomáknak ott fenn, a magasban kellene az eredeteket keresni. Itt történik en gross a sápolás, a hivatalokkal való kereskedés, a rendjelület, a vasuti koncessziók osztogatása, állami kedvezmények kierőszakolása,

olyan állami bérletek megcsinálása, a hol még az állam fizet reá a bérlőnek stb. stb.

Persze érvényesül itt első sorban az az elv, hogy Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. A ki adja a zsiros koncot, egy ösztövérfalatot maga is leharap róla. Így derültek ki a Bokross-, a Linder-féle esetek, a mi csak ezredrésze azoknak az eseteknek, a mik nem derültek ki, csak szájról-szájra járnak.

Bármennyi rosszat mondtak az öreg Tiszára, de egyben távol áll minden gyanusítástól: ő maga, érintetlenül áll becsületében. Ő nem sápol, nem osztozkodott soha, mindössze is csak anynyi a bűne, hogy eltúrte, sőt igen sokszor elősegítette, hogy egy-egy hive borralalókat préseljen ki onnét, a honnan lehet. Az ő hűséges Sancho Pansa-ja is ily módon köpörcölt össze néhány millióskát, mi hogy eluszott később a bihari vasutakon, az ő privát malheur-je volt.

Tehát ha időrendet akarunk tartani a honi borralalók történetében, annak kezdetét a Tiszára elejére kell tennünk.

Egész hadát a hivatalra éhes bukott nagyságoknak, kiérdemült korteseknek kellett ellátni kenyérrel. Erre valók voltak a kataszteri becsőbiztoságok és még egy csomó más hivatal, a hol szerezhetett, a ki értette.

Ezek aztán dicsőítették azt a korszakot, sőt dicsőítik ma is; mert kenyeret adott nekik, a nélkül, hogy dolgoztak volna.

Egész rendszerre fejlődik ki aztán a hosszas uralom alatt a mellékület, a mely a képviselőséggel, már t. i. a hű kormánypárti képviselőséggel jár. A kik kentek, sápoltak, azok kaptak vasutat. Így például — elég rosszul — annak idején Pécs város nem áldozott bizonyos címen, azért nem is lett vasuti gőcpont, és nem is lesz addig, míg vagy nem adja be a derekát és fizet; vagy pedig megvárja, míg elkövetkezik a rendszer változás.

A példa pedig ragadós. A magasból ezek a borralalós fogalmak leszivárogtak a kisebb potentátok közé.

Itt azonban csak kicsiben folyik a dolog és éppen azért szót sem érdemel. Csak annyi bizonyos, hogy úgy vagyunk berendezkedve összes

institúcióinkkal, hogy kénytelenek vagyunk hódolni annak a mondásnak: Apró ajándékok tartják fenn a barátságot.

A példának ezreit lehetne fölhozni, de nem tesszük, mert még megeshetnék, hogy valaki helyi vonatkozásának magyarázná. Pedig legkevésbé szándékunk ez általánosságban tartott cikkünkkel bárkit is személyében érinteni.

Szomorú dolgok ezek, de valók. A kötelességérzet nincs belenevelve a mostani emberbe, de hát ennek nem ő az oka, hanem az a rendszer, a mely nevelte.

Gyászos emlékü lesz tehát Magyarországra az a korszak, a mely 1875-el kezdődött, és ha az Isten is úgy akarja, 1895 el véget ér.

Oda kerülnek a lomtárba, mint az egész Bach-rendszer. Ezeket a most hatalmon levőket is úgy elfelejtik, mint amazokat, csak az iskolás gyermekeknek fogják odaállítani — no majd később — mintaképpül, hogy milyenek ne legyenek.

* **A képviselőház tegnapi, vasárnapi ülésén a főrendek és a képviselők együtt jelentek meg. Tizenegy órakor már zsufova volt a terem, ugyszintén a karzatok. Festői látványt nyújtott az ülésterem. Az összes főrendek és képviselők, kivéve a függetlenségieket, pompás diszmagyarban jelentek meg. A miniszterium is diszmagyarban, Bánffy miniszterelnök égszin kék diszmagyarban. Jelen volt a miniszterek között Jósik a Samu báró is, a felség személye körüli miniszter.**

Az elnöki széken gróf Andrássy Tivadar, és Szilávy József ültek. Az ülést Szilávy József nyitotta meg, majd felállt Bánffy b. miniszterelnök s rövid szavakkal átnyújtotta a koronaőr választatásra vonatkozó legfelsőbb kéziratot. Szilávy József a királyi kéziratot felolvastatta, mely úgy hangzott, hogy a király jóváhagyta Radvánszky bárónak koronaörré való megválasztatását. Az elnök ezután felhívta a képviselőket és főrendeket, hogy egy órakor a királyi palotában legyenek jelen az új koronaőr eskütételénél. Ezután Andrássy Tivadar gróf bezárta az ülést.

A királyi palotában pont egy órakor jelentették ő felségének, hogy a főrendek és képviselők egybegyűltek. Akkor a király huszártábornagyi egyenruhába volt öltözve, kíséretében bejött a nagy-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Szegény legény . . .

Szegény legény vagyok
 Nincs nékem palotám . . .
 Piciny kis gunyhó a
 Mindenem, — a hazám . . .

Ebből temettem el
 Apámat, anyámat . . .
 Örökös fészket vert
 Ebben a búbanat . . .

Ebben sirattam meg
 Százszor, hogy születtem,
 Most meg azt siratom,
 Hogy egyszer — szerettem.

Horváth Sándor.

A pástétom.

Vasárnap a bíró házában nagy ünnep volt az ujonnan kinevezett káplár tiszteletére, ki oly messziről jött, hogy négy nap szabadságát övéinél tölthesse. Az egyszerű fa-asztal úgy fényelt, mintha kifényezve volna. Az asztal szépen fel volt díszítve. Két olajlámpa és a karos gyertyatartók világították meg a szobát. A fehér asztalterítő, a fayence asztalkészlet mind emelték az ünnepélyességet. Két babér- és rózsacsokor állt az asztalon.

Az anyjuk a konyhában forgolódott, foltos kötény volt előtte. Szidta a szakácsnét, himbálta az edényeket, seperte a padlót, köszörülte a kést, kósztolgatta a mártást.

Az apjuk, miután a kappant szalonnával nyársra feltűzdeltte és kabátujját könyökig felhajtotta, felszelte a kenyeret, elhelyezte a székeket, megízlelte a finom champagnert, megveregette a nők vállait, mókázott a kicsinyekkel, büszkén tekintett a szobában körül.

— Menjünk az asztalhoz — kiáltott fel nejének jeladására.
 Kezeit többször összeütötte, a székeket az asztalhoz toltta, az asztalkendőket a gyermekek nyakára kötötte. Megfogta a galamb peccenyét és ügyesen felszolgált, két palackot felnyitott, azután erős hangjával újból a konyhába kiáltott:

— No anyjuk, már megint a régit kezded. Soh'se ülsz velünk egyszerre az asztalhoz. De ma kijátszlak, mert nélküled nem fogunk az evéshez látni.

Egy kis leányka, ki már tudott írni és számolni, azzal mulatott, hogy a jelenlévőket megszámlálta.

— Tizenhárman vagyunk, így szólt.
 — Nem, csak tizenketten vagyunk, — felelt rá unokafivére, ki egy tízéves fiucska volt.

Heves civakodás keletkezett. A fiucska már azon volt, hogy kis rokonát megverje, ki igen szomorú arcot vágott.

— A leánykának van igaza, — vágott közbe az atya — mi tizenhárman vagyunk.

Az atya arca elhomályosult, nem evett többet, hanem elmélkedve tekintett maga körül.

— Ez nem lehetséges, — mondá a szakácsné,

— nem ülhet az asztalhoz. Kell hogy valaki a konyhában maradjon.

Megilletődve felkelt.

— Nem, én nem vagyok babonás — szólt. — De soha sem lehet tudni mi történik. Mi tizenhárman vagyunk és hitemre! én vagyok a legöregebb.

— Menjünk tehát atyus, — szólt gúnymosollyal a katona, — hát te is oly nyúlsvivű vagy, mint ezek itt? A ki oly egészségnak örvend, mint te, annak nincs mitől tartania.

— Édesem, ha a veszélyeket el lehet kerülni. . . „Különben, — tevő hozzá, miközben terítékét és egy üveg bort elvitt, én a konyhaajtóban fogok letelepedni, és mi mindannyian együtt maradunk. Ez majd nem fogja étvágyamat elrontani, ne féljete. A pástétom el fog jutni hozzám.

Kérték, hogy üljön az asztalhoz. De ő nem akarta magát esetleges veszélynek kitenni.

A katona titokban eltávozott. Távollétét csak későn vették észre.

— Ime a mit te okoztál, ez eredeti ember, — kiáltott fel az anyjuk. — A te gyávaaságod megfosztott minket a kicsinyektől. De nini, hová ment a káplár úr? szólj atyus!

Ekkor lépett be a katona egy kéményseprő kíséretében, ki igen kicsinosította magát. Haja szépen meg volt fésülve, arca pedig oly tiszta, mint egy ujdonatú fillér.

— Elhoztam a tizenegyediket, — szólt a derék honvéd.

Kacajjal és boszankodással tapsoltak. Rájöttek,

terembe, s helyet foglalt a trónon, míg a többiek állva maradtak.

A király kíséretében voltak: a hercegprimás, az összes miniszterek, a főudvarmester, Széchenyi Gyula gróf főajtónálló mester, jobbában a kivont karddal.

A király elhelyezkedvén a trónon, Bánffy báró miniszterelnök járult a trón lépcsőjéhez, kérve Radvánszky b. koronaőr esküjének elfogadását.

Most elépített Radvánszky báró, s jobb keze két ujját esküre emelve, mialatt balkezevel kalpagját tartotta, elmondta az esküt, melyet báró Jósika Samu olvasott fel előtte. A király azután belső termébe vonult, az országgyűlés tagjai pedig szétszórtak.

Az aktus után valamennyien visszamentek a képviselőházba, hol Radvánszky b. röviden viszapillantott a magyar szent korona 900 éves vészelti diopijájára, azt mint a királyság, a királyi hatalom és szabadság szimbólumát tüntette fel. Köszöni még egyszer megválasztását; igéri, hogy hű marad esküjéhez.

A jegyzőkönyv hitelesítése után az ülés véget ért.

* A közegészségügy államosítása. A Körorvosok Országos Egyesülete, mint ismeretes, hosszabb idő óta foglalkozik a közegészségügy államosításának ügyével, részint, hogy a közegészségügyi szolgálatot jobbá és hathatósabbá, részint, hogy a hivatalos orvosok anyagi helyzetét türethetőbbé tegye. Az egyesület evégből törvénytervezetet dolgozott ki, amelynek a képviselőházban való előterjesztésére Péchy Tamás képviselőt kérték föl. A javaslat, teljesen a hazai viszonyokhoz alkalmazkodva, megállapítja a hivatalos orvosok fizetését, még pedig olyan arányokban, hogy magán-gyakorlatokról teljesen lemondva, tisztán csak az illető vidék közegészségügyi viszonyainak javításán munkálkodhassanak. Ez az államosítás évenként két millió forintba kerülne.

* A kir. tanfelügyelők iskolalátogatása ellen országszerte sok volt a panasz. Voltak iskolák, a melyek évekig nem láttak tanfelügyelőt. Pedig hát azoktól a szó-szoros értelmében „szegény” tanfelügyelőktől senki sem kívánhatja, hogy a saját fizetésüket költsék el iskolalátogatásokra. Eddig ugyanis az utazás költségeit évi átalányban kapták, de ez olyan összeg volt, hogy 40—50 napi utnál többre nem telt belőle. Eötvös Loránd, az ő pünkösdi minisztersége végső napjaiban ezen a bajon segíteni akart. Meghagyta, hogy számítsák ki, mennyibe kerülne, ha a tanfelügyelők nem évi átalányban kapnák utazási költségeiket, hanem a minden egyes utazás után betérjett uti számla alapján, a mint az más utazó tisztviselőknél régóta szokásban van. Azt hisszük, ez a változtatás nagy javára válnék a felügyelőnek.

Hírek.

Pécs, 1895. január 21.

Farsangi naptár.

jan. 26.	Mészáros-bál
„	Tűzoltó-bál a Scholtz-féle termekben
„	A siklósi társaság estélye.
„	A mohácsi tornaegylet álarcos bálja

hogy a káplár igen szellemes és hogy sokat nyert azon nyolc hónap alatt, mialatt a kaszányában volt. — Elmenjünk, vagy leüljünk-e — szólta a katonára a kéményseprőhöz. — Künn nagyon rossz idő van, itt benn pedig beláthatod, hogy a társaság megtisztelve érzi magát jelenléted által.

Természetes, hogy a kéményseprő nem igen ellenezte az ottmaradást.

— Én vendégemet egy utcasarkon találtam, — szólta a katonára a társasághoz, hol arra várt, hogy majd ételmaradékkal megkínálják.

A kéményseprő két hölgy közt helyet foglalt. Azután, kissé elbámulván az ételekben való fényűzésen, a gyertyatartókon, a fehér asztalterítőn, az asztali készleten, a milyen csak előkelő vendéglőkben szokott lenni.

Ő azonban nem volt gyámoltalan. Bátorságot vett magának. Elragadtatva szomszédnőinek tekintete és gyengédsége által, elfeledte mesterségét, és a családjához tartozónak képzelte magát és együtt mulatott a többiekkel. Beszélt különféle országokról, kopár és hóval fedett hegyekről, nagy családjáról, azokról a tartományokról, melyeket bebarangolt, midőn munkát keresett.

Vége a szakácsné behozott egy palack fehér bort és a pástétomot. Ez valóban királyi eledel. Tojásból és olajból készült sütemény, aranyozott szőlél, rajta szép alakok cukorból öntve. Mily magas és mily szíves!

Az atyus tízennégy darabra osztotta.

Bele volt sütvé egy fillér. A kinek a darabjában van, annak egy királynét kell választania, és annak valamilyen ajándékot adni.

- febr. 1. A pécsi vasúti munkások bálja
Gavotte és menuette társaság táncestélye a kaszinó nyári helyiségében.
„ 2. B. sellyei olvasókör estélye
„ Pécsi munkásképző egylet bálja
„ 4. Vöröskereszt egylet álarcos bálja
„ 7. Pincér-bál.
„ 9. Veterán bál.
„ A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
„ A pécsi torna-egyesület jelmez-estélye.
„ 16. Kaszinó-bál.
„ Herczenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.

(A király dédunokája meghalt.)

Uralkodó családunknak ismét gyászja van. Alig két hete, hogy Seefried báróné leánykával örvendeztette meg a férjét, s ma már a kicsike ott fekszik halva a troppai kastélyban. A csecsemő hirtelen betegedett meg és a kezelő orvosok nem is tudták, hogy tulajdonképpen mi a baja. A beteghez Wiedenhofert bécsi tanárt táviratilag hívták el, aki a meghívásnak azonnal sietett eleget tenni. A mélyen lesújtott anya, Erzsébet bajor hercegnő folyton ott virasztott a beteg gyermekleány mellett, de sem az orvos tudománya, sem az anya önfeláldozó szeretetteljes ápolása nem adhattak vissza az életnek. Ez a gyermek egyetlen dédunokája volt a királynak.

(Jelmez estély a „Hattyuban.”)

Szokatlanul folyt le szombat este a Hattyu nagy termében. A nőegylet tartotta óriási látogatottság mellett jelmez estélyét, kedélyes, felette sikerült mulatságot. . . . A szem nem telt be nézéssel a gyönyörűséggel. . . . gyújtott, hódított mindegyik s kedvesebbénél — hercegebb alakok hozták forrongásba — dobogásra a gyulékony férfi szíveket. . . . A kedves arcú szőke fűtő jockey aranypatkós ruhájával, a mozdulataiban is hűséges mágosci cigány leány, a borongós, holdvilágos téli éj, a virág elarusító leány, a babócsai vizitünder, a havasi gyopár, a kéményseprő és a sok rokokó, a más más nemzetiségű leány, felette érdekes és variált képesoportozatban részesíté a jelenlevőket. . . . Ott voltak a leányok közül Angyal Gabris, Balogh Marianne, Bedő nővérek, Beretvási Nelli, Ciglányi nővérek, Chinoranyi Izabella, Cserenyés Rózsika, Ehn Antónia, Elter Mici, Eisner Juliska, Eötvös Ika, Forray Agatha, Fiaschits Paula (Mágocsi), Fenyőssy Irén, Gerdenics Klauda, Greksa Ilka, Gritzmán Augustia, Hesser Szerafin, Hoser Gizella, Hegedüs nővérek, Jilly Olga, Jeszenszky nővérek, Kovácsffy nővérek, Kovácsics Mariska, Kozáry Ilka (Szigetvár), Kisaszondy Antonia, Lakits nővérek, Lechner Nessa, Lövy Anna, Maléter Eszti, Martinec Karola, Máté Gizella, Mihályfy Irén, Mihalovics Mariska, Mayer Olga (Szálka), Naschitz Gizella, Németh Aranka, Novi Solla (Bécs), Obetkó Gizella, Prinke Laura (Babócsa), Pataki Renée, Petrovics nővérek, Plainier Blanka (Kaposvár), Pfefer Ilka, Ratkócsics Ilka, Radocsay Jolán, Reberics Gizella, Rosinger nővérek, Randé nővérek (Solymár), Sidlauer Irén (B. Sellye), Skribanek Jolán (Babócsa), Schunk Emmi, Szeibert Terka, Schönherr Erzsike, Schlauch nővérek, Schreier Gizella, Spertl Emilia, Szily Böske, Streicher nővérek, Szakvály nővérek, Tauszig Olga (Zágráb), Vasváry Irma, Váry nővérek, Weidinger Etelka, Wichers Nelli, Zsabokrszky Ilona. Az asszonyok közül: Altné, Dr. Bahuláné, Dr. Blumné, Dr. Bodóné, Darócyné, Errethné, Engelné, Dr. Fürstné, Friedlné, Girardiné, Dr. Jobsztné, Dr. Johanné, Kindiné, Dr. Krauszné, Kirchmayerné, Dr.

— Ki akarja a fillért? — kérdé.

Mindenki szerette volna megkapni, de az igen ügyesen el volt rejtve a pástétomban.

— Rajta, fordulj meg és csukd le a szemeidet, — mondá az atya a kis leányhoz, hogy megmondja melyik darab kié.

A kis leány a konyha felé fordult és minden felmutatott darabta egy nevet mondott.

Öt perc múlva a pástétom el volt osztva.

— Én, én nyertem meg a fillért, — kiáltott fel a kéményseprő és felugrott székéről.

Tehát neki kellett királynét választani.

Igen meg volt zavarodva. Mindkét szomszédnője tetszett neki, egyik annyira, mint a másik.

Mivel ő barna volt, tehát a szőkét választotta és kissé elpirulva így szólta hozzá:

— Kedves nagysága, minden pénzem, a mit keresek, gazdám adni, de minthogy mégis kell valami ajándékot adni, tehát megkínálom önt egy csókkal. Elfogadja?

— Már hogy is ne, — felelt a királyné, — az édes csókok ritkák.

Zajos vidámság közepette a kéményseprő megcsókolta.

A társaság igen későn oszlott el. A fiatal katonára elkísérte a kéményseprőt viskójába.

Gazdája, egy hatalmas savoyardi, dühöngött, kiabált, kereste botját, hogy megverje rossz inasát, ki éjjel is csavarog.

— Honnan jösz, — mordult rá, — rossz fickó.

A kéményseprő letette facipőit és durva kabátját, leheveredett a szalmára és nyugodtan válaszolt:

— A meenyországból.

(Franciáról.)

Lövyné, Notterné, Dr. Paunzné, Schwabachné, Szilágyiné, Schapringerné, Szauberné, Dr. Thomanné, Tauszigné, Uilmanné, Valentinné stb. stb. A férfi jelmezek egyszerűek valának s csak úgy hamarjában, nagyjában állították össze. A táncok sorát a „Menuette” waltzer nyitotta meg, melyért Herczenbertert illeti a dicséret. . . . Hogy a zsufolt teremben mégis lehetséges volt a tánc, hogy a mulatság fesztelen és kedélyes volt, az a valóban fáradtságot nem ismerő nőegylet, ügybuzgó és ügyes rendezők: Ptacsek Viktor, Reeh György és Reberics Imre urak érdeme. . . . A négyest közel 100 pár táncolta. . . .

— **(Wekerle mint közlegény.)** A képviselőház tegnapi ülésén a szünet alatt Wekerle jóízűen szüresülgette a buffet borát és oda kopogtatta poharával másodszer is a pincért, aki megállt előtte egyenesen mint egy gyertyaszál.

— Parancsol Excellenciád?

— Ne boldoguljon kend, hanem inkább hozzék egy kis bort még! — felelt vidáman Wekerle és jóízűen itta ki a második pohár bort is.

— **(A Mecsek egyesület)** vasárnap d. e. 11-kor tartotta közgyűlését a városház nagy termében. A gyűlést Kardos Kálmán főispán, mint az egyesület elnöke nyitotta meg, röviden megemlékezvén az egyesület pár évi sikeres működéséről, a melynek fennállása közszükségletet képez. Ezután az évi jelentést Kiss József titkár olvasta föl. A jelentésben szépen csoportosítva a lefolyt év tevékenységéről szóló adatok. Meg van említve Juhász László ásatásai, a gyűdi barlang felkutatása, a melyet az idén folytatni fognak, az aldunai kirándulás, az utjelzések és „Kalauz” kiadása. Az ez évi program a következő: A Zengő- és Tubes-csúcs mészslátó építése, a Kardos-ut második szakaszának befűtése és padokkal való ellátása, a Tetteye fensik szabályozása, az erdei források bevonása és a vonatkozó katonai térkép-felvételek közzététele. Az egy-let számadásai 1831 frt 20 kr bevétellel szemben 1654 frt 10 kr kiadást tüntetnek fel. A tagdíj-hátralék 644 frt 99 kera rug. A Tubes-csúcsra emelendő mészslátóra gyűjtés útján eddigelé 144 frt folyt be. A jelentés ki lesz nyomtatva és a tagoknak szétküldve. A gyűlésen mintegy 40-en voltak jelen.

— **(A „pécsi katolikus kör” közgyűlése)** a szép számmal megjelent tagok jelentésében tegnap délután tartatott meg, a melyen Apponyi Géza gr. elnök lendületes beszédben emlékezett meg a katolikus kör alakulásáról, főleg, hogy a vidéken a pécsi katolikus kör alakult meg először, erős impulzust adva a más városokban alakulandó hasonló kör létesítésére; kérve a tagokat, hogy kölcsönös tisztelet, és szeretet kösse össze őket össze tartva a latin közmondást: „Concordia res parvae crescunt;” — Lelkes eljenzés és taps jutalmazta szép elnöki megnyitójáért, mely után Hannay Gábor alelnök a választmány múlt évi működéséről tett kimerítő, magas színvonalon álló hosszú jelentést, melyen emlékeztetvén meg Dr. Kelemen Mihály alelnöknek a részvények kibocsajtása körül szerzett érdemeiről és fáradhatlan tevékenységéről, mely jelentés zajos eljenzéssel vétetett tudomásul. Következett Mihályfy Árpád igazgató, rövid, de szépen kidolgozott a kör ingóságaira vonatkozó jelentése. Ezután Kerbolt Ferenc pénztáros olvasta föl a számvizsgáló bizottság által jóváhagyott pénztári jelentését, beszámolt a kör vagyona, és kibocsajtott részvények mikénti állapotáról. Végre Dr. Igaz Béla könyvtárnok ismertette a könyvtár állapotát, mely kezdetben szerény mederben mozogott, azonban több nagylelkű adakozó lehetővé tette, hogy már a kezdet nehézségén a kör atesett. Hannay Gábor alelnök ezután az alapszabályok értelmében a választmányi tagokkal egyetemben a mandatumot letette, kérve új választást, mely bejelentése után indítványozta, az elnöki méltóságra Apponyi Géza gróf újbóli egyhangú megválasztását, mit a tagok lelkesült éljennel azonnal meg is tettek. Apponyi Géza gr. megköszönte a benne helyezett bizalmat és köszönetének nyilvánítása mellett azt elfogadta a jövőre. Következett titkos szavazás útján az alelnökök, igazgató, titkárok, pénztáros, könyvtárnok, ügyész s 24 választmányi tag választása.

— **(Cseléd tartók figyelmébe.)** A rendőrségtől vett értesülés szerint az egyiptomi szembelegység (trachoma), vagy mint orvosi műnyelven nevezik: a szemcsés köthártyalob meggyálása cöljából ezentul minden néven nevezendő akár férfi, akár női cseléd felfogadás előtt a városi orvoshoz utasítandó és itt történt megvizsgálásuk után a bizonylatot a cselédnyilvántartói hivatalban mutassák be. Az a gazda, a ki ennek dacára fogad föl cselédet, szigorú pénzbírságot kap.

— **(A Pécsi Nemzeti Kaszinó)** választmányja tegnap tartotta ülését, mely alkalommal a Steinhart és Láng építészek által készített újabb tervet a választmány szótöbbséggel elfogadta és a közgyűlésnek kivételre ajánlja. Ezután három újabb tagot vettek föl és a kaszinó múlt évi összes számláit folyósították. — A kaszinó bábra vonatkozólag a meghívók szétküldése most van folyamatban.

— **(A veteránok egyesülete)** tegnap tartotta közgyűlését saját együleti házában, mely alkalommal Szautter Gusztávot egyhangulag disztaggá választották.

— **(Hógolyó.)** Holdvilágos csillagos esténként mivel is mulatná magát a szegény ember ilyenkor télvizidején, mint hogy kiáll a kapu elé és hógolyóval dobálja meg a járókelőket. Rendszerint olcsó mulatság, mégha kis csetepatéval fejeződik is be a dolog. Schnell János szajki polgár is meguntván a szobában való üldögélést, a napok egyik szép estéjén kiállott a kapuba. Egy arra jövő vig legényhad felébresztette benne a harci kedvet. A puha ragadós hóból hamarosan golyót formált s azt a legények közé dobta. A szabadjára eresztett hógolyó Richter György nevű legényt találta. Ez sem volt rest s a következő pillanatban Schnell János úgy érezte, mintha fejbe dobták volna. Az önértetében sértett polgárember ekkor már nem bízván a hógolyók kellő hatáiban, ökleit vette igénybe és néhány bakugrással utolérve a legényt, jó nyakontörőlte. Ez utóvégre még nem lett volna olyan nagy baj, mert a pofolódzkodás olyan mindennapi közönséges dolog. A legény apja, mintha csak őt törölték volna nyakon, bement Mohácsra s ügyvéd útján beperelte a harcias Schnell Jánost. Az ügyvéd állítólag behatóan tudakozódott Schnell János vagyoni állapota után s megjegyezte, hogy a pofolódzkodás még csak hagyján, de hogy Richter Györgynek azt merete mondani, hogy taknyos, ez sok pénzébe fog kerülni, mert ez a legnagyobb sértés, melylyel legényt csak illetni lehet. Schnell János most azon töpreng, hogy a hógolyózás olcsó mulatság ugyan, — de nem mindenkinek.

— **(Egészségügyi vizsgálatot)** teljesített a napokban az összes pécsi iskolákban a tisztí főorvos, mely alkalommal egy-két felmerült kanyaró esetet kivéve, semmi kifogásolni valót nem talált. — A Cassian-telepen 5 difteritiszes iskolás gyermeket talált, hasonlóképpen a bányatelepen 2-t, miért is ezekben az iskolákban a szükséges elővigyázati intézkedéseket megtette. Különben azóta ezek a gyermekek gyógyulófélben vannak.

— **(A részeg ember humora.)** Tegnap este egy erősen bekapacitált napszámost vonszoltak be Buckókék a városházára, s mielőtt rendeltetési helyére juttatták volna, hát a hóna alatt szorongatott félig telt butykost akarták tőle elvinni.

— Ugy-i, hát magik is szonjasok? és aztán önként nyújtotta oda a butykost az egyik Buckó felé. Az atyafit különben beszállították a kórházba, mert annyit szedett be a jóból, hogy félni lehetett, hátha kigyul benne a spirítusz.

— **(A kereskedő ifjak kaszinója)** tegnap szép látogatottságnak örvendett, a mennyiben a rendes tagokon kívül majdnem valamennyi cégfőnök látogatásával tisztelte meg az ifju egyesületet. A honneur-üket maga az elnök, Valentin Ottó teljesítette és kézségesen kalauzolta végig a vendégeket a pompás berendezésű termeken. Csakhamar el lőnek foglalva az asztalok s megeredtek a különböző játékok. Az egyik belső szobában az ifjuság ülésezett egy, még az idei farsangon a kaszinó által megtartandó táncestély tárgyában. Mivel a vélemények megoszlottak, hogy vajjon calico bál, vagy rendes kaszinói estély tartassék-e, az ülés azzal oszlott szét, hogy majd később döntenek e fölött. A vendégek huzamosabban maradtak a kaszinó helyiségében, elvegyülve a játékok közé és legnagyobb meglepedésük hangoztatásával távoztak.

— **(„A gép és az ember“)** cím alatt igen kedélyes és szórakoztató felolvasást tartott tegnap délután Kondor Béla, kereskedelmi iskolai tanár, az „Izr. biblia-társulat“ javára ugyan e hitközség iskolájának dísztermében. Az inkább hölgyekből álló kis társaság jó ízűen mulatott a fölolvadó kedves modoru csevegésén, a ki értekezésszerűen számolt be a minden erőket önmagában összpontosító gépről: az emberről. Kár, hogy e felolvasásokat, oly gyéren látogatják s hogy a hölgyek inkább kártyaszatálnál, s a férfiak kávéházban ütik agyon idejüket, semhogy egy rövidke félórát szenteljenek ez üdvös s különben is jótékony célú felolvasásoknak. A jelen voltak megtapsolták a felolvasót.

— **(A pécsi köztuti villamos vaspálya)** ügyében Herberth János városi gazdasági tanácsos 9 napig tartó tanulmányutjáról tegnap érkezett meg. Sorra látogatta Budapest, Temesvár, Arad és Szeged városokat, mindentűt figyelembe véve azokat az előnyöket, melyek a köztuti vaspálya tekintetében nálunk sikerrel volnának felhasználhatók. Jelentésén most dolgozik. Tanulmány-utjának eredménye, hogy tekintetbe véve Pécs speciális helyi viszonyait, sem a felső, sem az alsó vezetékkel ellátott villamos vasutat nem javasolja. Az elsőt azért, mert a közlekedést akadályozná a vezető póznák, a másodikat pedig azért, mert nagyon drágák és a kanalizáció keresztülvitele előtt Pécsset egyáltalában nem alkalmazhatók. Megmarad tehát az akkumulátorokkal, a központi telepről időről-időre ellátandó villamos kocsik alkalmazása, vagy pedig ha ez kivihetetlen — a lóvasut

— **(Náday Ferenc — zugirász.)** Ugy-e bár furcsán hangzik: művész zugirászokodik? Nem is a nemzeti színház jeles bonvivánt színészéről, hanem az odorjánházi tanítóról van szó, akit holmi írka-fírka miatt az ottani körjegyző bevádolt. A pécsi kir. tábla a jeles nevű urat felmentette a vádalól.

— **(A kath. legényegylet bálja)** híven hagyományos jóhírnevéhez, szépen sikerült; mert hát a Vigadó nagyterme színültig megtelt a táncra vágyó szebbik nemmel, nagy kár, hogy a rendezőség nem gondoskodott eleve tánckepes ifjuságról; mert bizony igen sok fekete ruhás férfi csak csendes szemlélője volt a mulatságnak. A négyeseket mintegy 60 pár táncolta. Igen sikerültek voltak a női táncrendek, melyeket Bálint Ferenc egyesületi tag készített. Szép kiállítású japáni legyezőre volt írva a táncrend, a mit a jelenlevő hölgyek kedves emlékül vihettek magukkal haza. Tudósítónk a táncban résztvettek közül a következők neveit jegyezte föl: Balogh Mariska, Sterniska Sárka, Khöpf Anna, Hartmann Paula, Csonka Mariska, Gládek Paula, Frumel Karolin, Soós Irma, Erhaft Erzsébet, Prekesztits Mariska, Cziriák Janka, Vinkler Teréz, Fekete Irma, Vadász Etelka, Mangold Anna, Szónyeg Terka, Hermann Mariska, Mikó Emma, Szabó Mariska, Vachtler Mariska, Kronájsz nővérek, Deli Lajosné, Jurisits Anna, Komáromi Mariska, Kirner Viktória, Mészáros Irén, Oberiter Hermin, Lohr Sarolta, Schmidt Aranka, Horváth Ilonka, Lájér Luiza, Jelinek Teréz, Sziebert Bertha, Rochardt Jozefin, Magenheim Katalin, Szemem Anna, Tóth Mariska, Bajner Mariska, Jäger Anna, Halászek Anna, Hillebrand Janka, Sós nővérek, Stalienberg Mariska, Preininger Mariska. Felülfizettek: Spiesz János kanonok 10 frt, Pécsi irgalmasok gyógyszerésze 5 frt, főt. dr. Igaz Béla 5 frt, Holyi Mihály 1 frt 20 kr., N. N. 3 frt, Liebhardt János 20 kr., Sziebert János 1 frt 20 krt. A mulatság, igen természetesen, világs virradtig tartott.

— **(A hosszuhetényi kántortanító)** választási-ügyben a pécsi egyházmegyei hatóság Propst Jakabot új állásában megerősítette s nevezett szombaton este bevonulását megtartotta. Tegnap az isteni tiszteletnek neki kellett már kántorkodni s épp úgy mint Szegzárdon, csendőrök felügyelete mellett tartották meg azt. A mise megkezdésekor a nép túlnyomó része a templomot tüntetőleg elhagyta, s talán esekély kivétellel mindannyian eltávoztak volna, ha ebben a csendőrség őket meg nem akadályozza. A kitódult nép a mise befejezést a templom előtti téren bevárta és midőn a plébános, a kápián és az új kántor csendőri fedezet alatt a plébániára ment, cifrábbnál-cifrább kifejezéseket lehetett hallani. Inkább más vallásra térnek — kiáltották sokan — mintsem az erőszakkal nyakukba szózt kántort elfogadják. Mint nekünk írják, már többen jelentkeztek is, hogy a reform. vallásra térnek, de a plébános a jelentkezésüket nem fogadta el. A délutáni isteni szolgálatkor a fentiek ismétlődtek.

— **(Az élelmesség netovábbja.)** A napokban bement egy falusi uriember egyik mohácsi könyv- és papírkereskedésbe.

— Téntát kérek!

— Téntát? — kérdezi monoton s vontatott hangon az üzletben levő 30–35 évesnek látszó férfialak.

— Igen, jó téntát.

Az érdemes férfi ráncba veti homlokát, bambán néz a levegőbe s sokáig gondolkodik.

Végre úgy látszik mégis csak kisütött valamit. Lassan és óvatosan, nehogy vézna tagjainak baja essék, benyit a szomszéd szobába s óvatosan beszól:

— Papa, van nekünk jó téntánk?

Halott! csend. Bizonyára ott benn is ismétlődött a homlokának ráncbavetése s a levegő egy bizonyos pontjának segítségül hívása.

Végre valahára nagy nehezen kinyögte az ítéletet az öreg:

— Nekünk nincs jó téntánk, édes fiam.

Ekkor az „édes fiam“ óvatosan be lép, arcán a világfájdalommal s könyes szemmel világszólo hangon mondja:

— Nekünk nincs jó téntánk.

Teljes egy negyed óráig tartott, míg az élelmes kereskedő kisütötte, hogy neki nincs jó téntája.

— **(Megugrott bizományos.)** Schmitz Jakab, mint a Király-utcai Grün Bernát szabócég alkalmazott bizományosa, a ki egész önállólag leszámolásra vezette az ugyancsak a Király-utcában levő „Első bécsi férfi és gyermek ruharaktár“, — már nyolc napja eltűnt, a nélkül, hogy megbízójának jelentette volna, vagy a pénzről és árukról elszámolt volna. A cég megtette ellene a törvényes lépéseket. Mint más forrásból értesülünk, Schmitz Jakab nem tűnt el, hanem Bécsben tartózkodik, a hol az üzletnek átvétele iránt egyezkedik. Pár nap múlva visszatér és így a feljelentés tárgyalanná válik.

— **(Falusi tragédia.)** Rendkívül érdekes bűnygyben tartott végtárgyalást ma a pécsi kir. törvényszék. Az eset hőse Kovács József dinnye-berki lakos, ki feleségével való 12 évi házassága alatt a szenvedések magasabb iskoláját járta ki. Az asszony, kit a vádhatóság képviselője részeges, dollogkerülő, feslett életű, veszekedő nőnek, a védő pedig olyannak jellemzett, ki sem gazdaasszony, sem feleség, sem anya nem volt, hanem a család ördöge, férjét halálra üldözte rosz bánásmódjával, főleg azon idő óta, hogy ez házat és szülőjét az asszonyra iratta. Kovács József mult év október 6-án bejött Pécsre s itt egy revolvert vásárolt azzal az elhatározással, hogy feleségét, ha meg nem javul kipusztítja a világból. A fegyvert elrejtette pincéjében s várta az események fejlődését. Október 7-én este az asszony ismét holt részegen jött haza s férjét a legocsmányabb módon bántalmazta. Másnap reggel aztán felöltözött az asszony s kijelentette, hogy Szent-Lőrinc megye, a vele menni akaró férjét pedig durván visszautasította. Kovács József ezen végkép elkéserevén, előhozta a pincéből revolverét, 8 éves fiát kiküldte a szobából s a revolverrel ötször lőtt feleségére, ki azonban csak gyengén találva kifutott a kertbe. A férj erre újra töltött s az asszony után rohant, kit a kert végén elérve, ismét kétszer rálőtt, mire az asszony holtan rogyott össze. A vádhatóság képviselője Nagy Géza dr. kir. ügyész remek vádbeszédben elejtette a gyilkosság vádját s csak szándékos emberöléssel vádolta Kovácsot, Szucsics Károly védő ügyvéd pedig a túlnyomó enyhítő körülményeket ajánlotta a bíróság figyelmébe. A törvényszék délután 4 órakor kihirdetett ítéletével Kovács Józsefet 12 évi fegyházra ítélte, mely ítélet ellen úgy a vádhatóság, mint a védő felebbezést jelentett be.

— **(Fásajtási tanfolyam)** Pécs város hatósága, mint az előző években, úgy az idén is rendezett fásajtási tanfolyamot. Az első előadás tegnap volt és egymásután következő négy vasárnapon tart; még pedig két helyen, mindenkor délután 2—5 óráig. A szigeti külvárosi népiskolában Radocsa Imre hegybiztos, az ágostontéri népiskolában pedig Misa Nagy József szőlőbirtokos tart előadást. Az előadásokban részt vehet minden felnőtt egyén teljesen díjtalanul.

— **(Vérengző szabólegény.)** Hihetetlenül hangzik s mégis való. Bácskay Károly kaposvári szabólegény valami fölött összeszólalkozott Kármay Ferenc városi végrehajtóval a korcsmában, minek az lett a következménye, hogy a szabólegény megleste a végrehajtót az utcán mikor ez a korcsmából hazament és zsebkésével megszurta. A kaposvári kir. tszék hat havi börtönre ítélte Bácskayt. A pécsi kir. ítélőtábla helybenhagyta az ítéletet.

— **(Baranyamegye iskolái.)** Mint a tanfelügyelő évi jelentéséből kitűnik, az 1894 év végén volt a megye területén 410 iskola. És pedig 41 községi, 231 róm. kat. 28 gör. kat. 81 ev. ref. 21 ág. hitv. ev. 5 izr. 3 magán iskola. Tanítási nyelv tekintetében tisztán magyar tannyelvű 237, német 6, szerb 9, horvát 1, tisztán német-magyar tannyelvű 127, szerb magyar 19, horvát-magyar 11, horv. ném. magy. 19. Ezen iskolákon kívül volt iparos tanonc iskola Mohácsos, Mágocson, Siklóson és N. Bolyban, valamint egy agyagipariskola Mágocson. A tankötelesek száma volt 48834. Ezek közül iskolába járt 26610, nem járt 2224. Elemi mindennapi iskolába járt 31075 tanuló, ismétlő iskolába 12603, iparos tanonciskolába 689, alsó fokú keresk. isk. 69, fels. nép és polg. iskolába 174. Ezek közt volt róm. kat. 34307, gör. kat. 4, gör. kel. 1879, ev. ref. 5405, ág. hit. ev. 2293, izrael. 722. Magyar 19325, német 19902, román 7, tót 130, szerb 1861, horvát 3383, ruthén 2. Legalább 8 hónapig járt iskolába 40542. Nyolc hónál rövidebb ideig 4058. Tankönyve volt 42018. Nem volt tankönyve 2592-nek. Az egész tanév alatt 217822 félnapig igazolatlan mulasztás fordult elő melyből azonban csak 15750 eset büntetett pénzbírsággal.

— **(Inkriminált titulusok.)** Klambáncz József egerági lakos, hazánkfia nagyon „kekk“ módra viselkedett a Frank Ignác urral szemben. Dacára annak, hogy Frank Ignác ur Egerben az intelligensebb osztályhoz tartozik; mert Frank urnak Egerágon virágzó szatocsüzlete van s épp ezért jogosítva érezte magát arra, hogy a „kekk“ Klambáncz József huncfut, svindler, szemtelen, csámpás gazembernek titulálhassa. Józsi egy kissé hosszúnak találta a címetet s följelentette Frankot, kit a pécsi járásbíró két forint pénzbüntetésre ítelt. Ez ellen meg a Frank debachált s fölebbezett kétszer is, de mindakét felsőbb fórum a Klambáncz Józsiának adott igazat.

Orvosi lázmérők szoba, fürdő ablak hőmérők auroid barometerek legjobb minőségben

Schönwald Imre
üzletében Pécsen, Király (fő)
utca a hatyru épületben

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés válsággal kezdődött, mely alkalommal a Ház elnökévé Szilágyi Dezső választott meg. Jusztiz Gyula 111. Szilágyi Dezső 207 szavazatot kapott. Alelnök Berzeviczy Albert lett.

Ezután Szilágyi Dezső diszmagyarban, karosan föllépett az elnöki emelvényre, köszönetet mond megválasztásáért; igéri, hogy minden körülmények közt pártatlanságot fog gyakorolni. Kéri végezetül már csak a képviselőház tekintélyének megóvása végett is, hogy ebben a szándékában pártkülönbség nélkül támogassák. (Lelkes éljenzés minden felől.)

Utána Ugron Gábor szólott. Szerinte Szilágyi Dezső nagy tehetségénél fogva hivatottsággal bír arra a nagyhatalmi helyre, melyre választott. De felelni kell, hogy a kisebbséggel szemben a többség választotta meg és csak azt kell tudomásul venni, hogy ő a képviselőház elnöke. Üdvözlí a pártatlanság kijelentéseért, és ha ilyennek megmarad, úgy támogatni is fogják.

Madarász József hasonló szellemű üdvözlő szavai után folytatták a szombaton félbehagyott bemutatkozást.

Ezután Bethlen Gergely gróf szemére veti Bánffy-nak a szászokkal való paktumot. Erre

Meltzl Oszkár szász nemzetiségű képviselő kijelenti, hogy nem talál abban semmi különöset, hogy az új kormány egyes érdekcsoportokkal közvetlen érintkezésbe lép. (Ellenmondás balról.) Kijelenti, hogy ők megkérdezték Bánffytól, vajjon a lojális szász-programmot úgy, miként a Wekerle-kormány, elfogadja-e? Bánffy elfogadta. Ennyiből áll az egész paktum.

Bánffy b. miniszterelnök kijelenti, hogy tényleg egyes szász képviselők jártak nála, és bár helytelennek tartja, hogy a nemzetiségek a törvénnyel szemben külön programmal, külön csoportokat alkotának, de mivel a szászok programja csakis egy-éazi és iskolai dolgokat tartalmaz, mely nem ellenkezik a kormány programjaival, -- kontaktusba épített velők.

Herman Ottó szerint Wekerle akár örök idő-kig megmaradhatott volna a kormányon, ha a Kosuth temetések katonákkal megrohantatja vala a

népet. Mivel szóló beszéde közben Széchen Antal grófról is megemlékezett, a ki kiszakította magát a nemzet kebeléből

Szilágyi Dezső elnök megjegyzi figyelmeztetésképpen, hogy ilyen vád oly személyiség ellen, a ki nem védheti magát, nem illedelmes

Serbán Miklós Bethlen gr. megjegyzésére újból fejtegeti, hogy a román ifjak azért kénytelenek kivándorolni, mert a magyar hivatalokban nem kapnak alkalmazást.

Szilágyi elnök figyelmezteti szólót, hogy nincs joga újabb fejtegetésekbe bocsátkozni. (Általános helyeslés.)

Serbán dühösen félbeszakítja beszédét és leül. A s ó t h János után Ugron Gábor szólalt fel, bizalmatlanságát fejezve ki a kormány iránt.

A bemutatkozási vitát holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

A meginterwiewált Wekerle. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse“ egy Wekerle-interviewt közöl, melynek fonalán Wekerle kijelentette volna, hogy számos és hatalmas érdekkörrel keveredett konfliktusba megindított politikája miatt. És miután ennek folytán érezte a bizalom hiányát, — lemondott. Hamis feltevésnek mondja, hogy a fuzió feltétlenül szükséges; de a fuzió esélyei az egyházpolitikai javaslatok letárgyalása után növekedni fognak.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ó felsége tegnap este 9 óraker Bécsbe utazott egész udvari kíséretével. A nyugati pályaudvarban az összes miniszterek megjelentek. Rövid cercla után a király „Viszontlátásra!” szavakkal a vasutra szállt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tekintetes Szerkesztő úr!

Talán nem kerülte el becses figyelmét a Pécsi Napló karácsonyi számában Körösi Henrik ur tollából „A nő lelke“ cím alatt megjelent dolgozat. Én e dolgozatban kihívást látván magamra nézve, reflektáltam reá. Közleményem a Pécsi Napló január 9-iki számában látott napvilágot, megtoldva Körösi ur „Be-fejezés“ című válaszával, amelyet szívesen meghagytam volna annak, (bizonyos okokból) ha nevezett tanár ur állításaimat célzatosan el nem fordítja.

Ez okból azonban indítatva éreztem magamat január 11-iki kelettel — ugyancsak a Pécsi Napló szerkesztőségéhez — egy rövid közleményt beküldeni, amelyben állításaim elferditése ellen tiltakozva, néhány szóban megteszem egyuttal észrevételeimet Körösi ur újabb idézeteire.

A Pécsi Napló szerkesztősége jónak látta e dolgot hallatlaná tenni. Azt hiszem, nem csalódom, ha sejtteni vélem az érdeket, mely által vezéreltetett ebben az eljárásban.

De kérdem: méltányos dolog e szabad tért engedni annak, hogy valaki egy más valakinek állításait meghamisítván — őt nevetséges színben tüntesse föl; s aztán megtagadni a másik féltől a tiltakozás jogát ugyanazon lap hasábjain?!

Hiszen szép dolog az az összetartás, az a barátság, de azt tartom a méltányosság sem különben.

Ezeket óhajtottam tudomására hozni azoknak, akik esetleg figyelemmel kísérték ezt a kis vitát; és különösen Körösi tanár urnak, ha nem lenne tudomása azoknak az önhibájok nélkül papirkosárhálált szenvedett szerény soroknak létezéséről.

Ajánlom szíves figyelmébe.

Győrött, 1895. január 20.

Tisztelettel

Balog Istvánné.

†) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

ÖVA INTÜNK A CÉGÜNKKEL VALÓ VISSZAJÉZSÉK ELŐL

ALLAMVASUTAK GÉPGYÁRA
felfüggesztetlen

GŐZCSEPLŐGARNITURAI
malom-és más ipari gépekre legalkalmasabb

COMPOUND-LOKOMOBILJAI
és egyéb gazdasági gépek
és mindkettő

12 kir. Allamvasutak gépgyára
VESZÉGVÁLLALÁSÁÉNAK
BUDAPEST
JANUÁR 41. n. a.

JUTANYOS ÁRAK
TUBB VI
FORLEZTÉS

KÖZELBŐNK KÖZLEGYZŐI MEGHATALMAZÁSSAL BIRNAK

257

R. v. 95 szám.

Pécsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Ezennel közzététeik, hogy Baranya megye pécsi járásában üresedésben levő **200 frt** évi fizetés s megégyezés alapján megjáró egyéb díjjak s szolgálmányokkal javadalmozott PÉCS székhellyel bíró s Patacs, Német-Ürögh, Magyar-Ürögh Szentkut, Cserkút, Kővágó-Szöllös, Töttös, Pellérd, Arányos, Csadány, Göresöny, Gyód, Keszü, Málom, Kókény, Árpád, Kiskozár és Miseny községek egyeteméből álló

pécsi körorvosi állás

1895. évi január hó 30-án délelőtt 8 óraker Pécssett, hivatalos helyiségben (megyeház II. emelet) az 1876. évi XIV. t. cz. 144. §-a értelmében megejtendő választás utján fog betöltetni.

Felhivatnak pályázni óhajtok, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket 1895. évi január hó 29-ig bezárólag annál is inkább nálam beadják, mert a később érkezettek tekintetbe vétetni nem fognak. Pécs, 1895. évi január hó 16-án.

Forrai Iván s. k. főszolgabíró.

ÉRTESÍTÉS.

Üzletem ujászervezése következtében raktáramon levő összes

női és férfi divat-czikkeket

ugy szintén

férfi és női báli czikkeket

mélyen a bevásárlási áron alul kiárusítom.

Tisztelettel

RAAB GÁBOR

Pécssett, Király-utca, arany hajó szálloda épületében.